

de mindre børn. Sådan noget er helt uacceptabelt, og det strider direkte mod lovgivningen.

Det er et kommunalt ansvar at give børn, der har været udsat for vold, den hjælp, de har behov for, og det ansvar vil jeg insistere på at hver enkelt kommune lever op til.

Statistikken taler sit tydelige sprog: Op mod 1 pct. af alle spædbørn udsættes for vold, og mellem 600 og 1.000 tilfælde af fysisk børnemishandling kommer årligt til de sociale myndigheders kendskab. Vi er enige om, at det kræver en meget stor indsats at vende den statistik, og at det kræver en stor indsats at hjælpe børnene bedst muligt.

Netop derfor har vi sat rigtig mange tiltag i værk på forskellige fronter, bl.a. med handlingsplanen mod børnemishandling, anbringelsesreformen og støtten til kvindekrisecentre. Vi har sat midler af til at udvikle behandlingstilbud til børn, der har været udsat for vold, og når det handler om indsatsen for børn i voldsramte familier, skal der sættes ind på flere fronter.

For det første handler det om, at myndighederne skal have kendskab til de børn, der udsættes for vold. Der skal ske en underretning til socialforvaltningen, hver eneste gang en lærer, pædagog, læge, nabo eller en anden voksen møder et barn, der har symptomer på at have været udsat for vold. Alle har her et ansvar at tage. Derfor var et af tiltagene i handlingsplanen mod børnemishandling at skærpe opmærksomheden hos både fagfolk og privatpersoner vedrørende dette ansvar. I sommeren 2005 og igen i 2006 har vi kørt kampagnen »Vores ansvar«, som gør både fagpersoner og privatpersoner opmærksomme på symptomerne hos børn, der har været udsat for vold eller misbrug, og gør dem opmærksom på deres pligt til at underrette.

Derudover har vi sat Socialforskningsinstituttet i gang med at forsøge at identificere signaler eller indikatorer, som man skal være opmærksom på, og som kan vise, at et barn har problemer eller er i fare for at få det. Med udgangspunkt i de indikatorer kan vi så sætte ind med en massiv opkvalificering af personalet i daginstitutionerne, så de så at sige er klædt på til at få øje på de udsatte børn. Det er et af de tiltag, der sættes i gang som led i udmøntningen af de 2 mia. kr. til at øge kvaliteten i dagtilbuddene.

For det andet handler det om, at socialforvaltningerne så også handler, når de får en underretning. Der har været for mange eksempler på kommuner, hvor der er gået alt for lang tid, før der er sket noget. Der har altid været talt meget

om en tidlig indsats, men vi har fra regeringens side taget initiativ til at gøre noget for at sikre, at der også rent faktisk sker en tidlig indsats.

Med anbringelsesreformen skal kommunen nu inden 6 dage sende en skriftlig kvittering for en underretning. Samtidig stilles der krav om, at undersøgelsen af en børnesag skal gennemføres hurtigst muligt og senest inden 4 måneder. Der er altså nu en grænse for, hvor længe sagsbehandlingen af disse sager kan trække ud.

Noget andet er den sammenhængende børnepolitik og standarderne for sagsbehandlingen, som anbringelsesreformen stiller krav til kommunerne om at udarbejde i løbet af 2006. I standarderne for sagsbehandlingen skal kommunen bl.a. beskrive, hvordan man i kommunen vil følge op på underretninger, og hvordan man vil sikre, at der sker en opfølgning på indsatsen i den enkelte sag. Det vil være med til at sikre, at kommunerne tager ordentlig hånd om de underretninger, der kommer.

En undersøgelse fra Ankestyrelsen viser, at kommunerne allerede er godt i gang med arbejdet, og at børnepolitikkerne er et redskab, de har taget til sig.

Kl. 10.15

Der arbejdes seriøst med at få udarbejdet gode børnepolitikker og standarder for sagsbehandlingen, og det er positivt at kunne konstatere.

I det hele taget har vi med anbringelsesreformen fået mulighed for at følge den kommunale praksis tæt. Partierne var enige om, at der var behov for en vagthund, der skulle følge med i, hvordan det går, og derfor fik Ankestyrelsen en række nye opgaver med at føre statistik over anbringelsesområdet og med at lave undersøgelser af kommunernes praksis.

En vigtig funktion ved anbringelsesstatistikken er, at den også kan bruges til kommunal ledelsesinformation. Ankestyrelsen har sendt et brev til alle kommuner med oplysninger for den enkelte kommune sammenlignet med landsgennemsnittet. Det har fået flere socialchefer til at reagere, når de kan se, hvor de ligger i forhold til landet som helhed på forskellige områder. Inden årets udgang kommer desuden resultatet af den første praksisundersøgelse, hvor Ankestyrelsen har gennemgået en række konkrete anbringelsessager. Her vil de bl.a. se på, om tidsfristerne er overholdt.

Endelig har vi med anbringelsesreformen sat øget fokus på de sociale nævn og Ankestyrelsens kompetence til at tage sager op af egen